

[Poul Møller.]

højtærede finansminister om, hvordan det er gået med dette problem. Ja, jeg går ud fra, at udvalget har afsluttet sit arbejde; det, jeg vil spørge om, er dette, om det har hjulpet på landsskatterettens arbejdsgang, om ekspeditionstiden er blevet forkortet, og om antallet af de sager, der venter på deres afgørelse, er blevet formindsket.

Et nyt problem vil jeg tillade mig at rejse i anledning af en højesteretsdom, der faldt for en måneds tid siden, nemlig vedrørende retten til at fradrage udgifter afholdt i forbindelse med en udvidelse af eksportområdet for en dansk virksomhed. Vi er alle interesserede i den størst mulige eksport og i, at flest muligt prøver at arbejde for at eksportere. Den omtalte virksomhed havde ikke tidligere haft det pågældende eksportmarked, og dens chef, dens ejer, tog til Amerika for at prøve på at opbygge et eksportmarked der. Han fik, såvidt jeg har forstået, også opbygget nogen eksport, men han fik ikke lov til i sin skatteopgørelse at fradrage de udgifter, der var afholdt til denne rejse, idet man betragtede dem som en etableringsudgift, ikke som en driftsudgift. Jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, om denne dom giver ham anledning til eventuelt at foretage en ændring i lovgivningen, således at vi kan fremhjelpe eksporten på denne måde, og således at det initiativ, der udfoldes for at øge vor eksport, ikke skal rammes beskatningsmæssigt derved, at sådanne rejseudgifter betragtes som etableringsudgifter.

Jeg har endelig anledning til at henlede opmærksomheden på en skrivelse, som i slutningen af november måned, ja, den 23. ds., er tilstillet den højtærede finansminister fra de handelsrejsendes organisation. Efter at vi har gennemført bestemmelser, hvorved tjenestemænd, ministre og andre er fritaget for at betale skat af sparet hjemmeforbrug — det går jeg ud fra ministre også er fritaget for, når de er på rejse — virker efterhånden den bestemmelse, som praktiseres overfor de handelsrejsende, meget urimelig. Den gør det også med hensyn til lønmodtagerfradraget; den får konsekvenser i flere henseender. Dette, at man mener, at en handelsrejsende ofte sparer op til 12—13 kr. om dagen i sit hjemmeforbrug, når han

er på rejse for sin virksomhed, medfører, at han skattemæssigt bliver stillet urimeligt og især, da de samme bestemmelser ikke er indført for andre, som modtager dagpenge under rejser, f. eks. for tjenestemænd. Jeg ønsker ikke, at tjenestemændene skal beskattes heraf, men ønsker, at man kan nå frem til, at i hvert fald denne gruppe af rejsende kan få en skattemæssig ligestilling og opnå en stilling, som er nogenlunde tilfredsstillende for dem. Enhver, der har været ude at rejse i længere tid, ved nemlig, at der spares ikke så meget i hjemmet, som man har fastsat fra distrikt til distrikt ved disse bestemmelser.

Jeg vil derfor gerne stille det spørgsmål til den højtærede finansminister, om denne skrivelse af 23. november giver ham anledning til at stille forslag eller at give direktiver om en mildere behandling af de handelsrejsende med hensyn til fastsættelsen af deres besparelser i hjemmet, medens de er bortrejst.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Axel Sørensen: Det er sådan, at der knytter sig en ganske særlig interesse hvert år til ligningslovforslagets fremsættelse og behandling her i folketinget. En ændring i eller en tilføjelse til de mange midlertidige bestemmelser betyder jo en ændring i skattebeløbene for en part af landets skatteydere, og da sådanne ændringer kan give en vis usikkerhed, som selvfølgelig bidrager til mishag, ja, så må målet være, at man snarest gennemfører en skattelov, som indeholder såvel lignings- som udskrivningsregler, der kan have mulighed for at bestå nogle år fremover. Det forekommer mig, at man ved at ændre i ligningslovens bestemmelser hvert år ikke tilnærmelsesvis tager det hensyn, som man foruden selvfølgelig skatteyderne også skylder den store stab af medarbejdere i ligningsmyndighed og skatteråd. Det er, kan man vel godt sige, deres kendskab til og fortrolighed med de gældende regler, der er afgørende for, om man når frem til den rigtige skatte- ligning eller ej, et synspunkt, som jeg håber den højtærede finansminister er enig med mig i.

Hvad angår de enkelte forslag om